

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/113/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418201083
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5418201083.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, 010 11, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: M. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. W. XXX, o zaplatenie 1.403,14 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 7Csp/29/2018-64 zo dňa 7. marca 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

V odvolaní nenapadnutej časti **z o s t á v a** rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č.k. 7Csp/29/2018-64 zo dňa 7. marca 2019 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.454,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.451,21 eur od 23.06.2018 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach v sume 120 eur splatných vždy do každého 25. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku a v prípade omeškania s plnením splátky sa stáva splatným celé plnenie naraz. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80 %.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca podanou žalobou zo dňa 12.07.2018 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1.403,14 eur spolu s úrokom 47,38 eur, úrokmi z omeškania 0,69 eur, úrokom 12,90 % ročne z nezaplatennej istiny 1.403,12 eur od 23.06.2018 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 1.403,14 eur od 23.06.2018 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 47,38 eur od 23.06.2018 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Uvedené žiadal na tom skutkovom a právnom základe, že dňa 09.10.2013 uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. 77742, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.000 eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 20.09.2023. Žalovaný po vyčerpaní poskytnutého úveru porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 22.06.2018 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v súlade s Úverovou zmluvou a VOP, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním mal preukázať, že dňa 09.10.2013 bola medzi stranami sporu uzavretá Úverová zmluva č. 0000000000777425 s tým, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2.000 eur s výškou mesačnej splátky 29,77 eur, termín splatnosti prvej anuitnej splátky bol 21.10.2013, počet anuitných splátok 120, splatnosť úveru 20.09.2013, výška RPMN 15,42 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy - 18,84 % a celková čiastka na úhradu 3.672,40 eur. Dňa 22.06.2018 žalobca adresoval žalovanému výzvu na splatenie dlžnej časti úveru, ktorá predstavovala sumu vo výške 1.505,90 eur s tým, že uvedený dlh sa denne úročí a rastie. Súd prvej inštancie z vykonaných listinných dôkazov mal preukázať riadne uzavretú spotrebiteľskú zmluvu, ktorú žalovaný nespochybnil a nepreukázal zaplatenie poskytnutého úveru vo vyššej sume, ako uvádza žalobca, preto žalobe vyhovel, nakoľko bola oprávnená, čo do dôvodu, a to v žiadanej výške okrem časti žiadaného zmluvného úroku vo výške 12,90 % ročne zo sumy 1.403,14 eur od 23.06.2018 do zaplatenia. V tejto časti súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na zmluvný úrok len do času účinkov vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (ktorej zmysel spočíva v predčasnom zosplatnení záväzku dlžníka z dôvodu porušovania zmluvných povinností dlžníkom), pretože týmto jednostranným právnym úkonom sa pohľadávka veriteľa predčasne stáva splatnou v celom rozsahu. Preto vzhľadom aj na účel zmluvného úroku, ktorým je odplata za poskytnuté peňažné prostriedky, vyhlásením splatnosti úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, stratil žalobca právo uplatňovať si zmluvné úroky aj naďalej. Podľa názoru súdu dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov platia len do splatnosti dlhu a od splatnosti úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj z úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. V danej veci žalobca pristúpil k vyhláseniu splatnosti úveru, a tým treba považovať celý dlh za splatný a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal i na ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa zmluvné dojednanie, ktoré by zaväzovalo žalovaného k plateniu zmluvných úrokov aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru odchyľovalo od zákona v neprospech spotrebiteľa, pretože by zhoršilo jeho postavenie. S poukazom na uvedené žalobu v časti uplatneného zmluvného úroku za obdobie odo dňa 23.06.2018 do zaplatenia zamietol. Na podporu svojej právnej argumentácie súd poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.09.2012, sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14, kde ústavný súd považoval za ústavne akceptovateľný výklad rozhodnutia krajského súdu, keď po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru. Preto v zmysle § 517 ods. 2 OZ priznal žalobcovi právo na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.451,21 eur od 23.06.2018 do zaplatenia, nakoľko uvedený úrok z omeškania je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.. O náhrade trov konania rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Pretože žalobca mal úspech vo veci, súd mu priznal náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu vo veci, čo predstavuje pri zarátaní neúspechu 80 %.

4. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca v rozsahu zamietnutej časti žaloby a tomu zodpovedajúcemu výroku o trovách konania. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP. Uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie zamietol úrok odo dňa zosplatnenia úveru do zaplatenia, zamietnutie tohto nároku vôbec neodôvodnil, len konštatoval, že od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu. Žalobca má za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Poukazuje na ustanovenie § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, ako aj na komentár IURA EDITION, z ktorého vyplýva, že z podstaty úroku ako ceny za používanie peňažných prostriedkov možno vyvodit', že povinnosť dlžníka platiť úrok, trvá až do doby vrátenia úveru. V uvedenom žalobca odkazuje aj na aktuálnu rozhodovaciu prax krajských súdov, na ktorých rozhodnutia odkazuje. Vychádzajúc z ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplatou za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru. Dlžník je povinný ich platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to, či už v lehote alebo v omeškaní. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka. Samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Poukazuje na ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka. Toto odstúpenie nespôsobuje zánik záväzku ex tunc, ako to vyplýva z dikcie ustanovenia. Naďalej trvá právo veriteľa, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Táto povinnosť odstúpením od zmluvy nezaniká. Ide o právny inštitút určený na ochranu veriteľa a jeho využitím sa veriteľ nemôže dostať do horšieho právneho postavenia, v akom bol pred

odstúpením od zmluvy. Situácia totiž nastala pre neplnenie si povinností dlžníka. Základnou zásadou spotrebiteľského práva je ochrana pred neprijateľnými podmienkami. To však neznamená vylúčenie aplikácie ustanovenia na ochranu veriteľa pri neplnení si povinnosti dlžníka. Teda odstúpením od zmluvy v zmysle § 506 Obchodného zákonníka zmluva od počiatku nezanikla a naďalej trvá právo veriteľa a tomu zodpovedajúca povinnosť dlžníka vrátiť dlžnú sumu spolu s úrokmi z úveru. Tým nie je dotknutý nárok veriteľa na zákonný úrok z omeškania. V uvedenom žalobca odkazuje aj na aktuálnu rozhodovaciu prax viacerých krajských súdov v Slovenskej republike, z ktorých rozhodnutí cituje (rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/193/2017-88 zo dňa 07.12.2017, uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 7Co/366/2017-84 zo dňa 30.11.2017, rozsudky Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/297/2017 zo dňa 13.02.2018 a sp.zn. 5Co/311/2017 zo dňa 15.02.2018, Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/138/2017-83 z 27.03.2018). Ďalej uviedol, že pokiaľ súd uvádza uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 476/2012 s tým, že má ísť o rozhodnutie potvrdzujúce právny názor súdu na úroky po zosplatnení, odvolateľ uvádza, že z petitu sťažovateľa, ako aj z povahy preskúmavacej právomoci Ústavného súdu SR, je zrejmé, že Ústavný súd SR sa v danom prípade nielenže nevyjadril k meritu tohto odvolania, t.j. k úrokom po zosplatnení, ale tak ani nemohol urobiť, pričom odvolateľ citoval z odôvodnenia daného uznesenia. Odvolateľ preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel, ako aj priznal žalobcovi právo na náhradu trov tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania.

5. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP z dôvodov uvedených v § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ustanovením § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania potvrdil v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny. v odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, na ktoré v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

8. Záver súdu prvej inštancie, že zmluvné úroky z úveru prislúchajú žalobcovi len do doby splatnosti dlhu, resp. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, je správny. Zodpovedá ustálenej súdnej praxi, ako aj judikatúre vyšších súdnych inštancií.

9. Čo sa týka predčasnosti zosplatnenia úveru, ide vo svojej podstate o jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové a okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania platí dlžník veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny toho, že veriteľ, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a predstavuje nárok veriteľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok.

10. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde by veriteľovi vznikol nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Logicky nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie k skorému vráteniu

peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul na peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktoré by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Takýto stav v žiadnom prípade nemožno pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa, keď nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Navodil by sa tiež stav, v ktorom veriteľ by nebol nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky by mu nahrádzali stav jeho potencionálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa nemôže užívať právnu ochranu, nakoľko s protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy spočívajúcej v úhrade príslušných úrokov z omeškania, a pokiaľ existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne v súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylna od zákona. Povedané inak, v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom ustanovenie § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Iným právnym posúdením ohľadne priznania úrokov z úveru po zosplatnení istiny by sa odvolací súd dostal do rozporu s konštantnou judikatúrou (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo 143/97, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.11.2013 sp.zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 15.02.2014 sp.zn. 5Co/567/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6co/190/2014 zo dňa 30.06.2015).

11. Napokon odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní ani nepredkladá konkrétnu argumentáciu, ktorá by podporovala jeho tvrdenie, keď v podstate odkazuje na rozhodovacia činnosť a na rozhodnutia súdov v iných veciach. Takýto odkaz je v konečnom dôsledku bezpredmetným, lebo pre konajúci súd nie sú dotknuté rozhodnutia záväzné (ustanovenie § 193 CSP).

12. Podstatné v rozoberanej súvislosti je, že konajúce súdy (konanie v prvej a druhej inštancii tvoria jeden celok) dostatočne odôvodnili a vysvetlili svoj právny názor, t.j. argumentačne sa s riešením predmetnej právnej otázky plnohodnotne vyrovnali, preto nekonali v rozpore s princípom právnej istoty (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 144/2014 z 13.05.2014).

13. S poukazom na uvedené odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie, a preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých častiach potvrdil ako vecne správny.

14. Výrok o trovách odvolacieho konania vychádza z ustanovenia § 396 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalovaný, ktorému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. Z obsahu spisu však odvolací súd konštatuje, že žalovanému v odvolacom konaní trovy konania nevznikli, preto mu nárok na ich náhradu voči žalobcovi nepriznal.

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)